

M'agrada servir!

Katia Blondeau, de 34 anys, és una numerària auxiliar de l'Opus Dei. Actualment, treballa en l'Escola d'hostaleria Dosnon a prop de Soissons (França).

12/06/2006

Què significa per a tu ser numerària auxiliar?

Per a mi, una numerària auxiliar és una cristiana, una persona de l'Opus Dei que viu el celibat, i que procura posar els altres (la família, els clients, els amics) en el centre del seu treball,

-en el meu cas, l'hoteleria- i d'aquesta forma servir Déu, conèixer-lo i estimar-lo.

Busco crear un ambient familiar allí on treballo, i espero contribuir així a l'equilibri i al benestar de les persones a les que arribo amb la meva professió.

Com es concreta això? En la cura que procuro posar en els detalls: per exemple, en posar la taula per dinar; o en escoltar les necessitats dels altres. És a dir, es tracta de fer feliços als altres.

Actualment, treballo com a monitora tècnica de l'Escola d'Hoteleria Dosnon. En concret, em responsabilitzo de l'atenció i el servei dels assistents que acudeixen a les activitats de formació i als recessos espirituals al Centre de Trobades Couvrelles, veí a l'escola d'hoteleria.

Com ha reaccionat la teva família davant aquesta elecció vital?

Els meus pares no coneixien l'Opus Dei quan jo vaig començar a freqüentar un centre, pel que lògicament van voler informar-se una mica. Em van fer preguntes, i jo les hi vaig anar responent. A poc a poc, van poder conèixer l'esperit de família que hi ha on visc i es van trobar satisfets i amb gust en l'ambient de la casa.

Fa poc, el meu pare, cuiner de professió, va venir per a preparar un sopar de gala que oferíem a una de nosaltres pel seu aniversari. I regularment els dos vénen a l'Escola Dosnon a les activitats que organitzem.

Quin ha estat el teu recorregut professional?

Quan vaig acabar els meus estudis d'hoteleria, vaig treballar durant un

temps en el restaurant d'un gran grup. Hi vaig aprendre molt i a bon ritme, ja que els treballs d'hoteleria no s'improvisen. Trinxar i flamejar davant el client, l'art de la taula, enologia... tot anava molt bé, però jo volia treballar per a la meva família, l'Opus Dei. Així que vaig començar a treballar en les tasques domèstiques de diversos centres de l'Obra.

Actualment, sóc professora de restauració en una escola d'hoteleria on, a més, l'Opus Dei ofereix a les alumnes que ho desitgen una formació cristiana. Allí és on procuro transmetre tots els meus coneixements professionals juntament amb l'atenció als altres que considero tan interessant.

Avui dia ha augmentat l'interès per les professions directament relacionades amb el servei als altres, anteriorment menys

valorades. Què et sembla aquest canvi de mentalitat?

Em sembla molt positiu i, alhora, lògic!

És com redescobrir el valor que té cada persona i la necessitat que tenim de ser estimats. Al meu entendre, gran part dels problemes de la societat sorgeixen de la indiferència amb què, de vegades, ens tractem uns a uns altres.

Considero que aquestes professions relacionades amb el servei contribueixen molt directament a crear una societat més humana i càlida. Per això em sembla lògic que cobrin un nou valor: és un guany enorme per a la societat.

No et sembla que en una època en la qual tot el món busca tenir cada vegada més drets i treballar menys, el vostre ritme de treball pot semblar excessiu?

Els qui treballem en el sector de serveis i en l'hoteleria sabem que les nostres ocupacions no tenen gens d'ordinari: treballem quan els altres descansen, prenem les vacances fora de temps, etcètera.

Quant al ritme, evidentment és exigent: n'hi ha prou amb mirar al personal de sala o de cuina d'un restaurant en un dia d'afluència alta! Per la meva banda, jo em sento satisfeta respecte als meus companys amb les meves 35 hores de treball.

Els dies festius, per tant, són sinònim de més treball per a tu?

Clar! Ja que els dies en els quals se celebra alguna cosa demanen un xic més d'atenció, t'has d'abocar un poc més per a, per exemple, preparar el plat favorit d'algú, o imaginar una nova decoració per a la taula, una mica original i inesperada.

M'agrada donar aquesta dimensió familiar al meu treball i manifestar-lo en aquests detalls d'afecte cap a la meva gent. Per mi, aquests detalls no em suposen una càrrega de treball. Són més aviat una alegria, perquè saps que els altres estan gaudint amb això.

És quelcom que sempre he experimentat en els centres de l'Opus Dei: allí la gent intenta fer la vida alegre als altres, especialment si estan passant un moment difícil, per motius de treball, salut o altres. Crec que les numeràries auxiliars tenim un paper molt important en aquest camp i això m'estimula a portar a terme el meu treball amb major professionalitat i cura.

Et sembla que els treballs de servei estan bé remunerats?

El meu sou es correspon amb els meus coneixements i el meu treball. No és desorbitant, però sí suficient.

Actualment, estic contractada per l'Escola d'Hoteleria Dosnon. Jo m'encarrego del meu manteniment: vestit, aliment, llibres, entreteniments, etc.

Procuro gastar els diners amb sentit de responsabilitat, sabent que –igual que qualsevol persona a l'Opus Dei– puc ajudar econòmicament, sempre que em sigui possible, a un gran nombre d'iniciatives socials, culturals i educatives que persones de l'Obra porten a terme en tot el món. M'agrada poder contribuir –encara que sigui amb petites contribucions– al desenvolupament d'iniciatives en països necessitats.

Quina es la frase de sant Josepmaria que més t'agrada?

“Que la teva vida no sigui una vida estèril. Sigues útil. Deixa rastre. Il·lumina amb la lluminària de la teva fe i del teu amor”.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca/article/magrada-servir/)
opusdei.org/ca/article/magrada-servir/
(23/03/2026)